

# Podcast 253 Allerzielen, van dood naar eeuwigheid

*Allerheiligen en Allerzielen vieren de verbondenheid, de reis naar God en dat heiligheid voor iedereen mogelijk is, zelfs in onvolmaaktheid.*

*“De heiligen wisten dat de aarde niet het eindstation is, Maar een perron, en hun levens, soms luid, soms stil, die getuigen van een God, die niet alleen roept, maar ook wacht.”*

## Transcript

Apokalyps: zie hier Gods woning onder de mensen. Hij zal bij hen wonen zij zullen zijn volk zijn en Hij, God met hen, zal hun God zijn. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn. Geen rouw geen gewezen, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij.

Vrienden, 2 november, Allerzielen, dat valt meestal op een doordeweekse dag. Maar als het op een zondag valt, dan moet de zondagse liturgie ervoor wijken. Kortom de liturgie van Allerzielen wordt op 2 november inderdaad gevierd ook al is het een zondag. Eigenlijk vieren we dan twee feesten die als twee vleugels van een vogel zijn.

Op Allerheiligen de dag ervoor, kijken we naar de menigte die reeds in het licht leeft. De heilige, de bekende en de onbekende.

En dan Allerzielen, dan gedenken we allen die nog onderweg zijn... En de mensen die we missen, wiens naam in ons hart geschreven staan.

Allerheiligen dat klinkt een beetje als een triomfantelijke hymne, hè? In alle zielen eerder als een, ja, een zacht gebed. En toch hoort het samen, heiligen zijn mensen die dingen mogelijk maken waarvan men dacht dat ze onmogelijk waren.

En de heiligen laten ons zien, je hoeft geen supermens te zijn om een heilige te worden, heiligheid is voor gewone mensen. Heiligheid is geen medaille voor uitmuntend gedrag, maar een open deur voor wie zich laat omvormen door God. Heiligen, het zijn geen perfecte mensen, maar mensen die God hebben binnengelaten in hun onvolmaaktheid.

En ga ze maar eens na, die waren vaak koppig of zwak of bang. En toch klonk door hun leven iets wat groter was dan zichzelf. De heilige is de mens die zijn ego heeft losgelaten zodat de genade daar kon binnenstromen

Op Allerzielen staan we stil bij de doden, niet om bij het verleden te blijven hangen maar om onze verbondenheid te vieren.

De liefde die wij voor hen dragen dat is geen herinnering alleen, zeker het goede, nou houdt dat herinnering levend, maar kijk vooral vooruit. Allerheiligen, Allerzielen dat is een brug. Wanneer we bidden voor onze overledenen, we beminnen hen met Gods liefde en die liefde is sterker dan de dood De dood is niet het einde van het verhaal het is de onverwachte wending, die laat zien dat het verhaal groter is dan we dachten. Wat we op Allerheiligen vieren dat is geen museum van vrome portretten van vrome schilderijen Nee de heiligen zijn geen doden, ze zijn levendiger dan wij. En ze lachen harder dan wij, ze zien helderder dan wij. En zij zijn de grote familie die ons is voorgegaan En die laten zien dat het mogelijk is.

En wat is de kerk anders dan een familie waar sommigen al thuis zijn, sommigen onderweg en sommigen nog zoekend. Onze wereld we weten het, kijkt naar de krantjes elke dag. Die kent pijn die kent oorlog, die kent twijfel, die kent eenzaamheid. En soms lijkt de heiligheid van de wereld... Een illusie, maar juist daarom zijn alle heiligen en ook alle zielen zo belangrijk. Ze herinneren ons eraan, dat het laatste woord niet aan de dood is. De heiligen tonen ons de bestemming en de zielen waarvoor we bidden tonen ons de reis.

Gods barmhartigheid is groter dan onze angst, weet dat he. Zijn licht dringt zelfs door in de diepste nacht van de dood. Laat ons de heiligen niet bewonderen als verre sterren, maar volgen als vrienden. En laat ons de doden niet enkel herdenken, maar omarmen in gebed. Want wij behoren allen tot die grote stoet die onderweg is naar het huis van de Vader.

De feesten van deze dag die gaan niet over dood maar over bestemming. Wanneer wij de heiligen vieren, vieren we niet enkel hun verleden, maar onze toekomst. De heiligen zijn niet gemaakt uit een ander soort klei dan wij. Ze zijn niet geboren met een aureool. Ze kent de strijd ze kent de zwakte en angst zoals u en ik.

Maar ze lieten zich door God herscheppen en laten zien dat het mogelijk is, ook voor gewone mensen. De heiligen tonen wat God kan doen met gewone mensen, die Hem toelaten. Denk aan, pas heiligverklaard, Carlo Acutis of Pier Giorgio Frassati, gewone jonge lui. En zij laten zien, heiligheid is weggelegd voor gewone mensen, voor alle mensen. Zij zijn levende bewijzen dat het evangelie, niet enkel een mooi verhaal is, maar een kracht die mensen werkelijk verandert.

Mensen vinden in... Zichzelf een verlangen dat er niets in de wereld bevredigd kan worden. En dan is de meest logische verklaring, dat we voor een andere wereld gemaakt zijn. De heiligen hebben dit heimwee gevolgd tot einde, tot ten einde toe.

Ze wisten dat de aarde niet het eindstation is, Maar een perron, en hun levens, soms luid, soms stil, die getuigen van een God, die niet alleen roept, maar ook wacht. Allerheiligen en Allerzielen herinneren ons eraan, dat elke ziel oneindige waarde heeft, elke ziel, onsterfelijke wezens. En dat zijn wij, de man naast u in de kerk de vrouw in de rij bij de bakker, het kind dat giechelt in de schoolbank.

Ze dragen allemaal een eeuwigheid in zich en daarom is heiligheid geen luxe van een paar uitverkorenen, het is de roeping van iedereen. U weet het, elke zondaar heeft een toekomst en elke heilige heeft een verleden. Het is niet dat sommigen geroepen zijn heilig te worden, Het zijn het allemaal geroepen om heilig te worden.

Onze cultuur probeert de dood vaak te vergeten of te verpakken in, ja, sentimentele woorden of wat is het, of beter nog, helemaal te vergeten. Maar het christelijk geloof kijkt de dood recht in de ogen en zegt, jij hebt niet het laatste woord en de heiligen getuigen ervan en de zielen onderweg herinneren ons eraan.

+Rob Mutsaerts - Oisterwijk 14 oktober 2025